

POSTANOWIENIE

16 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Łochowski

na posiedzeniu niejawnym 16 kwietnia 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa I.S. i Z.S.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej Banku spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 30 stycznia 2025 r., VI ACa 2491/23,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pozwany Bank S.A. w W. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 30 stycznia 2025 r., zaskarżając ten wyrok w części, wnosząc o jego uchylenie w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonym zakresie i orzeczenie co do istoty sprawy.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, w świetle naruszenia art. 455 w zw. z art. 481 § 1 w zw. z art. 358 § 2 k.c.

Skarżący powołał się również na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne związane z wykładnią art. 455 w zw. z art. 481 § 1 w zw. z art. 358 § 2 k.c.

oraz w zw. z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie wskaźników referencyjnych w zw. z Rozporządzeniem (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r.: Czy w przypadku zobowiązania pieniężnego wyrażonego w walucie obcej, w którym termin spełnienia świadczenia nie został określony, dłużnik pozostaje w opóźnieniu w rozumieniu art. 455 k.c., a wskaźnik referencyjny istotny dla obliczenia świadczenia odsetkowego (np. LIBOR) przestał być publikowany, wierzyciel może naliczać odsetki za opóźnienie na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, jeżeli zaskarżone nią orzeczenie zapadło wskutek oczywistego naruszenia prawa, zaś oczywiste naruszenie prawa powinno być rozumiane jako widoczna, bez potrzeby dokonywania pogłębionej analizy jurydycznej, sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z jego brzmieniem albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji. Skarżący powinien wykazać kwalifikowaną postać naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, widoczną *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Ma to być przy tym zasadność łatwo dostrzegalna już nawet przy pobieżnej lekturze skargi.

Skarżący nie wykazał, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Po pierwsze, nie może być skuteczny zabieg, sprowadzający się do powielenia treści zarzutu podniesionego w ramach podstawy kasacyjnych (s. 2 skargi kasacyjnej), w ramach uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania (s. 3 skargi kasacyjnej). Są to przecież dwa odrębne elementy konstrukcyjne skargi kasacyjnej. Przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Po drugie, w orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, zgodnie z którym odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości wynikającej z art.

481 § 2 k.c. mogą być zasądzone również od świadczenia wyrażonego w walucie obcej (zob. uchwałę połączonych Izb Cywilnej i Administracyjnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 12 czerwca 1981 r., V PZP 3/81, OSNCP 1982, nr 7, poz. 92, oraz m.in. postanowienia: z 19 grudnia 2024 r., I CSK 171/24; z 29 maja 2025 r., I CSK 126/24; z 22 lipca 2025 r., I CSK 964/25; z 31 lipca 2025 r., I CSK 1365/24). Obowiązujące przepisy nie różnicują obecnie stopy odsetek ustawowych za opóźnienie względem zobowiązań ze świadczeniem pieniężnym w walucie polskiej i w walutach obcych. Nie ma też znaczenia czy między datą (bezpodstawnego) świadczenia kwoty wyrażonej we franku szwajcarskim (CHF) lub innej walucie obcej a datą wyrokowania doszło do wzrostu kursu waluty obcej w stosunku do kursu waluty krajowej, gdyż zwrot nienależnych świadczeń na rzecz każdej ze stron umowy kredytu zakłada zwrot świadczeń w wysokości wypłaconych lub wpłaconych kwot pieniężnych (odpowiednio w złotych i CHF), bez względu na rodzaj waluty. W każdym przypadku należy stosować stawkę określoną w art. 481 § 2 k.c., gdyż przepisy nie przewidują odmiennej stawki w odniesieniu do waluty obcej (zob. np. postanowienie SN z 25 listopada 2025 r., I CSK 1771/25).

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.) wymaga wykazania, jaki konkretny przepis prawa, zastosowany w danej sprawie, jest przedmiotem rozbieżnej wykładni w orzecznictwie i na czym rozbieżność ta polega, co wymaga przytoczenia orzeczeń sądów wydanych w takich samych lub istotnie zbliżonych stanach faktycznych, względnie, jaki konkretny przepis prawa, zastosowany w danej sprawie, wymaga interpretacji ze strony Sądu Najwyższego, z czego potrzeba ta wynika i z jakich powodów dotychczasowy dorobek doktryny i orzecznictwa jest w tej mierze niewystarczający. Nieodzowne jest ponadto, podobnie jak w przypadku przyczyny kasacyjnej określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., wykazanie związku między oczekiwaną od Sądu Najwyższego wykładnią prawa a wynikiem postępowania kasacyjnego.

Z kolei istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Zagadnienie prawne powinno

umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumpcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu.

Skarżący w sposób nieuprawny połączył obie przesłanki kasacyjne, sporządzając uzasadnienie jedynie dla pierwszej przesłanki kasacyjnej (s. 6-7 skargi kasacyjnej). Niezależnie zaś od tego, że nie ma uzasadnionych podstaw do dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni wskazanych przez skarżącego przepisów, ani do udzielania odpowiedzi na przedstawione zagadnienie prawne, gdyż kwestie te zostały już w dotychczasowym orzecznictwie wyjaśnione, to łączenie przesłanki oczywistej zasadności skargi z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego lub potrzebą wykładni przepisów jest wykluczone. Sąd Najwyższy wielokrotnie zwracał już uwagę, że jednoczesne uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występującymi w sprawie wątpliwościami prawnymi (zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów) generalnie wyklucza przyjęcie, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Nie jest możliwa sytuacja, w której wyrok jest oczywiście wadliwy, a jednocześnie w sprawie występuje tak poważna wątpliwość prawna, że wymaga interwencji i rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy. Co jest sporne nie może być przecież oczywiste.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Marcin Łochowski

(D.Z.)

[SOP]